

HEER, LEER MIJ BIDDEN!

Heer, leer mij bidden!
Ik kan wel zoeken
Naar schoone woorden
En angstig vragen,
Of ze U bekoorden;
Maar aan die woorden
Ook leven geven
Kunt gij alleen,
Heer', leer mij bidden,
Leid al mijn denken
Tot U dan heen.

Heer', leer mij bidden!
En kan 'k in woorden
Mijn nood niet klagen,
Laat dan mijn zuchten
Van U toch vragen
Wat meer mij waard is
Dan brood voor 't lichaam:
De spijs der ziel.
Heer', leer mij bidden,
En wil vergeven
Wat U misviel.

Heer', leer mij bidden!
In diep gelooven,
In vast vertrouwen,
Tot ik vol vreugde
U mag aanschouwen,
Mijn Heer' en Heiland,
Naar Wien mijn ziele
Versmachtend dorst.
Heer', leer mij bidden,
En voed mijn leven,
O Levensvorst.

J. M. Westerbrink-Wirtz

DE GROOTSTE ONZER DAGVLINDERS :

ONZE GROOTE ENTOMOLOOG, DR. Oudemans, beweert, dat er in ons land 79 soorten van dagvlinders zijn. En onder deze is de Koninginnepage of Zwaluwstaart (Papilio podalirius) de grootste. Hij bezit een vlucht van 62 tot 88 mM. Z'n kleur is in hoofdzaak geel met zwart; wat op de tekening wit is, is in werkelijkheid geel. De donkere rand van de achtervleugels is blauwachtig, terwijl onder aan den binnenrand van elk der achtervleugels een donkere vlek zich bevindt, die in werkelijkheid oranjebruin is.

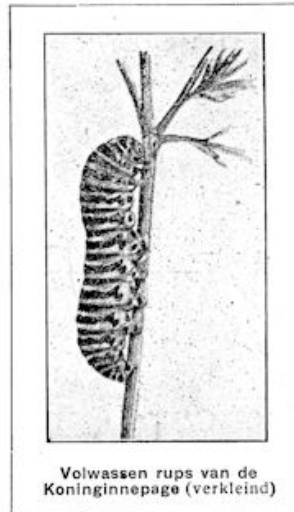

De Koninginnepage of Zwaluwstaart (sterk verkleind)

't Is jammer, dat deze prachtige kapel in het Noorden en Westen van ons land zoo zeldzaam is, want daarvoor zullen er heel wat lezeressen en lezers van „Timotheüs" zijn, die haar nog nooit hebben gezien. In 't Oosten en Zuiden is ze echter een meer voorkomende verschijning.

Wie er een moestuin op na houdt en er venkel, dille of komijn teelt, loopt kans in den nazomer, Juli, Augustus, bezoek van de Koninginnepage te ontvangen. — Dan toch zweeft met tragen wiekslag het wijfje rond om haar bevruchte eitjes op de genoemde planten af te zetten. Een enkele maal worden wortelplanten ook wel door haar uitverkoren, maar liever toch de eerstgenoemde.

Doorgaans krijgt iedere plant maar één eitje en dan gaat de zorgzame moeder weer verder, om een andere bakermat op te zoeken. Uit het ei komt spoedig een larfje of rups, die in hoofdzaak zwart is, met witte vlekken en roode doornen. Maar mettertijd, als het dier vervelt, wordt de kleur veel mooier; dan is de

Volwassen rups van de Koninginnepage (verkleind)

rups hoofdzakelijk groen met fluweelzwarte ringen en roode vlekken. Ze leeft dan in den top van de voederplant en voedt zich met de vruchten, die er overvloedig aan groeien.

Wie haar aanvat, tracht ze te verschrikken door met het lichaam heen en weer te slaan, terwijl ze tevens een eigenaardige lucht van zich geeft.

Als ge in den nazomer een volwassen rups bemachtigen kunt, is ze de moeite van verder verzorgen dubbel waard. Bewaard in een luchtige flesch met een deel der voederplant, treedt de popoestand spoedig in. Met de „staartpunt" houdt ze zich vast, en door een ragfijnen spindraad is ze omgord om den vereischten stand te kunnen blijven behouden.

Deze „late" poppen overwinteren en geven eerst in April, Mei een prachtig volwassen insect. En als ge uw Koninginnepage bewonderd hebt — inzonderheid, wanneer ge leeft in een streek, waar ze tot de zeldzaamheden behoort — open dan het raam en geef ze de vrijheid. De menschen hebben al zooveel in Gods mooie Schepping uitgeroeid; het schijnt, dat onze Zwaluwstaart dat hier en daar ook wordt. M. W. C.

Onze Koningin-Moeder

Reproductie naar een ontwerp van Prof. Jan Veth